

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010791
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6719010791.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.02.2023, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, v trestnej veci obžalovaných Y. M. a O. M., stíhaných pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/114/2019 zo dňa 27.06.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. a § 280 ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/114/2019 zo dňa 27.06.2022 v celom rozsahu a

trestnú vec obžalovaných Y. M., nar. XX.XX.XXXX v M. a O. M., nar. XX.XX.XXXX vo K., stíhaných pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., za skutok, že

dňa 24.07.2019 v čase o 21.30 hod. v priestoroch obytného domu F. XXX, K., okres K., na chodbe pred bytom najprv Y. M. sa vyhrážala U. U., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že si počkajú na jej syna a že im z rúk živý nevyjde a následne sa k jej hrozbám pripojil aj O. M., ktorý kričal, že si na jej syna počkajú a že živý im neodíde, čo vzhľadom na ich agresívne správanie sa vzbudilo u U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XXX, K., obavu o život a zdravie jej syna,
p o s t u p u j e

Okresnému úradu Zvolen, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý by ju mohol prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní Y. M. a O. M. uznaní za vinných z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24.07.2019 v čase o 21.30 h v priestoroch obytného domu F. XXX, K., okres K. na chodbe pred bytom sa najprv Y. M. vyhrážala U. U., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že si počkajú na jej syna a že im z rúk živý nevyjde a následne sa k jej hrozbám pripojil aj O. M., ktorý kričal, že si na jej syna počkajú a že živý im neodíde, čo vzhľadom na ich agresívne správanie sa vzbudilo u U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XXX, K. obavu o život a zdravie svojho syna.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanej Y. M. podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Obžalovanému O. M. okresný súd za túto trestnú činnosť podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm.

a/ Trestného zákona mu okresný súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Voči tomuto rozsudku podali včas, ako osoby oprávnené podať odvolanie, obaja obžalovaní.

Obžalovaná Y. M. podané odvolanie odôvodnila tým, že odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste. Uviedla, že pokiaľ ide o spáchanie skutku, ktorý sa jej napadnutým rozhodnutím kladie za vinu, má za to, že dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb nepreukázalo, že sa poškodenej U. U. vyhrážala slovami v znení uvedenom v obžalobe. Je pravdou, že medzi ňou a poškodenou U. U. sa v uvedený deň a v uvedenom čase strhla slovná prestrelka, kedy tak obžalovaná, ako aj samotná poškodená vyslovili voči sebe viaceré vulgárne slová, avšak dokazovanie neprinieslo bez pochyb záver, že sa U. U. vyhrážala slovami „keď ho chytiť, tak im z rúk živý nevyjde, že si ho počkajú vonku“. Samotná U. U. vo svojej výpovedi zo dňa 13.10.2021 uviedla, že tam bol zhon a nevie, kto z prítomných čo kričal. Obžalovaná v tejto súvislosti poukázala aj na výpovede viacerých svedkov a to P. M., Y. M., L. M. a P. T. Uviedla, že pokiaľ v priebehu konania boli vypočutí aj ďalší svedkovia, výpovede týchto svedkov jednoznačným spôsobom jej osobu neusvedčujú. Výpovede týchto svedkov nepotvrdili slová prezentované v obžalobe, a to buď z dôvodu, že títo svedkovia nevedia určiť, ktorá konkrétna osoba inkrimované slová vyslovila, alebo prezentujú skutočnosti, ktoré nekorešponujú s obžalobou. Znova poukázala na výpoveď poškodenej U. U. zo dňa 13.10.2021. Poškodená U. U. a ani svedok I. U. jednoznačne a bez pochyb neoznačili osobu obžalovanej ako tú, ktorá vyslovila slová „keď ho chytiť, tak im z rúk živý nevyjde, že si ho počkajú vonku“. Obžalovaná má za to, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, že v danom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú. Obžalovaná poukazujúc na zásadu in dubio pro reo, požiadala, aby bola spod obžaloby oslobodená podľa § 285 písm. a) Tr. por. Obžalovaná má tiež za to, že jej správanie voči poškodenej nebolo v kritickom čase slušné, pričom konala impulzívne, pod vplyvom emócií, a poukazujúc na zásadu ultima ratio, nemožno podľa nej jej konanie považovať za trestné, pričom jej počínanie by mohlo byť nanajvýš posudzované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Obžalovaný O. M. podané odvolanie odôvodnil tým, že súd sa pri vydaní rozsudku nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie a tiež má za to, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a zároveň, že súd vychádzal z neúplných skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia celej veci. Uviedol, že počas súdneho konania boli vykonané viaceré výsluchy rôznych svedkov. Zo svedeckých výpovedí svedkov Y. M., D. M., L. M. a P. T. vyplynulo, že tieto osoby boli v čase incidentu prítomné v bytovom dome nachádzajúcom sa na adrese F. XXX, K., v ktorom sa mal údajne odohrať trestný čin nebezpečného vyhrážania. Títo svedkovia potvrdili, že počas celého trvania predmetného incidentu sa obžalovaný nachádzal mimo bytového domu - t. j. do tohto domu vôbec nevstúpil. Svedok D. M. potvrdil, že počas celého trvania incidentu obžalovaný nevstúpil do bytového domu. Súčasne uviedol, že počas trvania tohto rozhovoru ďalšia svedkyňa - Y. M. mu doniesla pohár vody. Taktiež svedok L. M. uviedol, že celý čas sa obžalovaný nachádzal mimo predmetného bytového domu. Všetci títo svedkovia, ako aj samotná obžalovaná Y. M. tiež potvrdili to, že nepočuli, že by sa poškodenej akokoľvek, ako aj akejkolvek inej osobe akýmkoľvek spôsobom vyhrážal, teda potvrdili, že obžalovaný neuvádzal údajné vyhrážky, ktoré sú uvedené v obžalobe. Aj on poukázal na výpoveď poškodenej zo dňa 13.10.2021, keď uviedla, že presne nevedela určiť, kto kričal slovami týkajúce sa vyhrážania, tak ako je to uvedené v obžalobe. Poškodená nevedela uviesť, resp. stotožniť osobu, kto sa jej mal vyhrážať. Obžalovaný poukazujúc na zásadu in dubio pro reo navrhol, aby odvolací súd vo vzťahu k prečinu nebezpečného vyhrážania rozsudok v celom rozsahu zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby. Alternatívne obžalovaný navrhol, pre prípad, ak sa odvolací súd nestotožní s jeho argumentáciou, aby mu bol uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom v kratšom trvaní.

Verejné zasadnutie konané dňa 2. februára 2023 krajský súd vykonal v neprítomnosti obžalovaných Y. M. a O. M., ako aj v neprítomnosti poškodenej, nakoľko pre takéto postupy boli splnené zákonné podmienky.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovanej Y. M. navrhla, aby súd obžalovanú Y. M. spod obžaloby oslobodil, eventuálne aby predmetná vec bola postúpená na prejednanie priestupku, nakoľko podľa nej uvedené konanie nenaplnilo skutkovú podstatu vyhrážania, teda skutkovú podstatu trestného činu.

Obhajca obžalovaného O. M. na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd jeho klienta spod obžaloby oslobodil, pretože sa žiadneho trestného činu nedopustil. Pre prípad, že by sa odvolací súd s jeho názorom nestotožnil, navrhol uložiť obžalovanému O. M. podmienený trest odňatia slobody s kratšou dobou trvania.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací súd zistil, že odvolania podané obžalovanými boli podané oprávnenými osobami, a to v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch, ktoré odvolatelia napadli odvolaniami a zistil, že odvolania obžalovaných boli podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd sa dopustil chyby v napadnutých výrokoch, keď podľa § 280 ods. 2 Tr. por. mal vec postúpiť inému orgánu s tým, že nešlo o trestný čin, ale že žalovaný skutok by mal tento prejednať ako priestupok.

Krajský súd sa v prvom rade stotožňuje s námietkami obžalovaných, že okresný súd vyhodnotil vykonané dokazovanie výlučne v ich neprospech, nedostatočne sa vysporiadal s ich obhajobou.

V danom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré určité časti skutkových zistení popisujú zhodne, resp. obdobne, sú navzájom v súlade, ale ďalšie časti skutkových zistení popisujú rozdielne, t. j. navzájom si odporujú, existuje teda jedna skupina dôkazov svedčiacich v určitých častiach v prospech obžalovaných, no zároveň potvrdzujúca ich čiastočné priznanie a na druhej strane skupina dôkazov svedčiaca výlučne v ich neprospech. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že medzi obžalovanými a poškodenou došlo k vzájomnému verbálnemu konfliktu. Samotná poškodená však nevedela presne označiť osobu, resp. osoby, ktoré by mali nejakým spôsobom vysloviť slová, ktoré sú predmetom obžaloby. Pred skutkom sa s obžalovanou nepoznali, ani sa nezdravili. Po skutku s ňou nemá problém, vie ju pochopiť, že mala strach o svojho syna, ale mohli si to aj inak vysvetliť. Samotná poškodená chcela, aby sa celá situácia ukludnila a aby sa všetko vysvetlilo, čo sa stalo. Žiadny zo svedkov priamo nevedel označiť osobu, ktorá by vyslovila slová, ktoré sú predmetom obžaloby. Intenzita verbálneho útoku, resp. konfliktu medzi obžalovanými a poškodenou nenadobudla takú intenzitu, ktorá by naplnila skutkovú podstatu trestného činu podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaní časťou skutku, ktorú považoval za preukázanú odvolací súd, teda nenaplnili všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., ale ani iného trestného činu. Odvolací súd prihladajúc na ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., však dospel k záveru, že túto časť by mohol iný orgán posúdiť ako priestupok. V konečnom dôsledku o tom, či niekto svojím konaním naplnil znaky priestupku, nerozhoduje súd, ale príslušný správny orgán, ak však je tomuto orgánu postúpená podľa § 280 ods. 2 Tr. por., je povinný takýto správny orgán postúpenú vec ako priestupok aspoň prejednať. V danom prípade, ak bude vykonaným dokazovaním preukázaná a ustálená aspoň tá časť skutku, ako v súdnom konaní, mohli obžalovaní prípadne naplniť znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnení, keďže mali úmysel narušiť občianske spolunažívanie vyhrázaním sa ujmu na zdraví inému.

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak tak mal urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo ods. 2.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec obžalovaných postúpil Okresnému úradu Zvolen, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý by mal skutok, resp. jeho dokázanú časť prejednať ako priestupok.

Senát Krajského súdu v Banskej Bystrici toto svoje rozhodnutie prijal jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.